

BUDAPESTA
25 Ianuarie st. v.
Joi 6 Febr. st. n.

Va esti joi'a si duminec'a.
Redacțiunea: *Strad'a
arborelui verde nr. 12.*

Nr. 6.

ANULU XV.
1879.

Pretului pe unu ann 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de ann 5 fl. ; pe $\frac{1}{4}$ de
ann 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

SULTANITIA.

Comediu în 5 acte.

(Urmare.)

Scen'a IV.

Dimbovitianu si Smaranda.

Smaranda : (Lui *Dimbovitianu*.) Si tu . . . tu . . .
incepi se-mi însiri aice la vorbe goale, în locu s'alergi
se si faci ceva.

Dimbovitianu : (La o parte.) Dieu, si mai bine
va fi se me caru d'aice. (Cu voce nalta.) Bine dâci,
draga. Me si ducu dara.

Smaranda : Unde?

Dimbovitianu : Mai atâtâiu la
camera . . .

Smaranda : Nero a peritu, si
tu, în locu de a-l cautâ, te duci la
camera!?

Dimbovitianu : Astadi are se
fia o siedintia interessanta.

Smaranda : Si tu înca te mai
poti interessâ de ceva, când scii
durerea cumplita ce me consuma?!

Dimbovitianu : Am se facu
unu amandamentu.

Smaranda : Nero nu mai
este, si tu faci . . . amandamentu!

Dimbovitianu : Trebuie se-l
facu!

Smaranda : Cine te silesece?

Dimbovitianu : Partid'a.

Smaranda : Asiâ dara par-
tid'a cumpenesece mai multu la tine
decâtu durerea mea!?! Dar eu par-
tid'a te-ai cummatu si nu cu mine?
Ei i-ai juratu credintia pâna la
môrte, si nu mie? . . . In adeveru,
eu nu sciu câ ômenii însurati de ce
se facu deputati?

Dimbovitianu : Din contra,
draga, multi holtei tocmâi de
aceea se alegu deputati, câ se se
pôta însurâ.

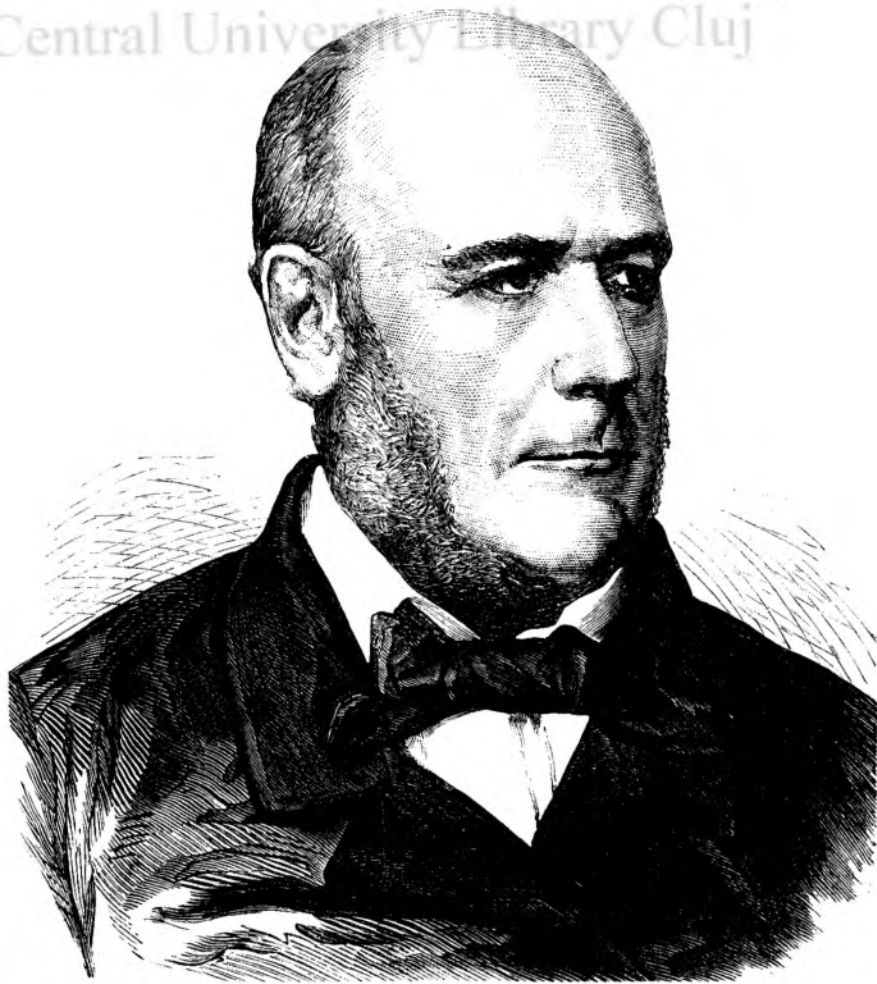
Smaranda : E bine, fiindu câ
mai atâtâiu mie mi-ai juratu cre-
dintia, ier nu camerei si partidei
tale : mie îmi datoresci ascultare
si nu acestora.

Dimbovitianu : Acést'a e cea mai mare placere a
mea. Dar de cumva te-asii rugâ se vii si tu la camera
. . . Câ celu puçinu se-ti faci niçica distractiune . . .

Smaranda : Ce-mi pasa mie acum de camer'a
vôstra! . . . Dar n'ai auditu ce nenorocire mi s'a în-
têmplatu?

Dimbovitianu : Ba auditu! Dar în sfîrsitu ce se
facu? Vrei se-mi îmbracu haine de jale, seu se adres-
sezu vr'o interpelațiune ministrului?

Smaranda : Vreu se stai acasa . . . Seu mai bine
vreu se te duci se cauti în tôte partile pe Nero, si se
mi-l aduci negreșitu.

Grévy, noul presedinte al republicei franceze.

Dimbovitianu : Asiá dara esti decisa a nu eși?

Smaranda : Decisa.

Dimbovitianu : Îmi pare reu, căci la Apostolescu am vedîntu niste stofe noue.

Smaranda : Si dóra vrei sè-mi comandezi vr'o toaleta noua?

Dimbovitianu : Doriau sè-ti facu acèsta surprindere . . .

Smaranda : E bine, eu nici odata nu-ti stricu bucur'ă. Déca vrei, nu-mi pasa, haidamu sè le vedemu!

Scen'a V.

Smaranda, Dimbovitianu si Vasilie.

Vasilie : Sè me iertati, că ve conturba asiá de timpuriu. Dar am voitu s'alinu cătu mai curêndu întristarea onorab. dómie.

Smaranda : Dóra Nero?

Vasilie : L'am adusu acasa.

Smaranda : Ah! İti multiamescu.

Dimbovitianu : Grația Domnului din ceru!

Smaranda : Unde l'ai gasıtu?

Vasilie : La mine acasa.

Dimbovitianu : (Cu mirare suspecta.) La tine?

Vasilie : A ratecitu acolo.

Smaranda : Si unde e acum?

Vasilie : Afara în autisiambra.

Dimbovitianu : Mai mare bucuria mi-ai facutu, decatu déca mi-ai fi spusu că ministeriul a cadıutu.

Smaranda : Me ducu sè-l vediu . . . Nero! . . . Nero! . . . (Ese.)

Scen'a VI.

Dimbovitianu si Vasilie.

Dimbovitianu : Dar én spune-mi, frate Vasilie, cum a ratacitu Nero la tine? Cum a sciutu calea? Dóra a mai fost cândva a colo? (Suspectu.) Cu cine a fost Nero la tine?

Vasilie : Cu Jonitia.

Dimbovitianu : Asiá? E bine.

Vasilie : Elu mi-a adusu acasa a séra niste cărți dela domnișior'a Zoe.

Dimbovitianu : Va sè đica Jonitia e de vina, căci a uitatu cănele acolo. (İsi cote orologiul.) (La o parte.) Soci'a mea e ocupata cu Nero. Si eu me potu aretá ni-tielu la camera, celu puçinu pâna se va face apelul nominalu. (Lui Vasilie.) İnese iërta-me, că eu trebe sè me ducu la camera. Dar iéca vine Zoe. Petreceti la olalta! (Ese.)

Scen'a VII.

Vasilie si Zoe.

Vasilie : Si iéta se facu lumina! Lumina în ânim'a mea. Sórele se ivi, si radiele sale placute petrunsera totu internul meu. Oh, Zoe, sórele vietii mele, revérsa lucórea ochilor tei asupra sufletului meu! Oh, vino aprópe de mine, si-mi vorbesce cu vocea ta sonóra! . . . De unu viitoru, de o vietia fericita, unde cei ce se iubescu nu au nici o stavila în calea realisării vi-surilor dulci.

Zoe : Sè-ti vorbescu de viitoru? De viitorul nostru? Dar potu sè facu óre acèsta, când ânim'a mi se sbucnima 'n dureri? Póte sè lucésca stéu'a, déca radiele-i sînt astupate de nori? Potu sè vorbescu eu de viitoru, când vedu cerul vietii nóstre atátu de întunecat? . . .

Vasilie : Numai ti-se pare.

Zoe : Ba nu! Seși bine, că parintele meu repausatu m'a logoditu înca în anii primi ai vietii mele, cu Octavianu Strungaru, al carui tata i-a fost prietenul celu mai intimu. Înainte de a muri, elu a rugatu cu limba de mórte pe dl Dimbovitianu sè-mi fia epitropu si sè esecute legatur'a propusa de elu. Epitropul meu đice, că ar face pecatu de mórte, de cumva n'ar îndepliní dorint'a din urma a parintelui meu. Elu aștepta numai cá Octavian sè se rentórea dela Paris, unde a mersu sè-si faca studíile; si-apoi me va conduce la altaru.

Vasilie : În adevéru elu nici nu póte sè cugete altfel. A îndepliní rugarea amicului mortu, e o datoría sânta. Apoi, chiar si déca n'ar existe promisiunea facuta, între mine si între Octavianu ar trebui sè preferé pe acest'a. Ce sîm eu? Unu bietu pictoru. Se đice, că am si unu nume óre-care. În alte țeri mi-asıu puté câstigá palate cu penelul meu; dar sîm Român, si la noi artile umbla 'n zdrentie . . . Pe când elu, Octavianu, e bogatu . . .

Zoe : Oh! fia cătu de bogatu, eu totusi nu-l voiu puté iubi, ânim'a mea va fi totu a ta. Fia diamantul în ori ce cadra, totusi este mai scumpu decatu ori ce pétra.

Vasilie : İti multiamescu! . . . Aceste cuvinte me 'ncuragéza . . . E mare pedec'a ce ne stă în cale, dar iubirea mea o va derimá . . . Si de-ar fi cătu stânc'a, iubirea mea s'ar face unu fulgeru, si ar nimici-o . . . Spera dar, Zoe, spera! . . .

Zoe : Speru, Vasilie. Cu tóte aceste îmse, me temu. Am unu presimțiu înfricosiatu, că noi nici odata nu vom fi fericiti!

Vasilie : Liniscesce-te, scump'a mea. Ceriul nu póte fi atátu de severu față de noi. Pentru altii amorul e léganul fericirii, numai pentru noi sè fia cosciugul durerii?

(Va urmá.)

IOSIFU VULCANU.

V i s a r e .

„Ce dulce e prunci'a!“ o mama eu iubire
Sıoptindu sarutu-i gingasıu pe buz'a-mi imprimá;
„Tu nu seii ce e jalea si aprig'a mahnire,
Si numai voluptatea te face-a lacrimá.“

Mama, mama, dá-mi tu pace,
Sè crescu mare mie-mi place!

Copilu eram eu înca când am întratu în lume
De mâna cu sperant'ă ce-mi suridea usóru!
İér barc'a-mi usóurica 'n oceanul plinu de spume
Sburá cum sbóra gândul, mânata d'al meu doru.
Sbóra barca, sbóra 'n lume,
Tém'a 'n peptu-mi n'are nume!

İér țiermii 'n departare, sclipindu îmi arotau
Gradini cu fructe d'auru si ape cristaline,
İsvóre cu dragu marmuru cu undele lor line,
Si tinere facióre cu dragu îmi surideau.
Sbóra barca, spume valul,
Tînt'a mea îmi este malul!

Dar vènturile vietii din lantıurile sortii
Scapându se napustira pe sıubredul meu vasu;
Mugesce vijeli'a si velul negru-al noptii
Ascunde stéu'a vietii si al sperantiei pasu.
Sbóra barca, stéua vietii,
E ascuns'a 'n velul cetiei

N. BABOEANU.

Maritata si totusi fara barbatu.

— Romanu americanu, de Mrs. May Agnes Fleming. —
(Urmare.)

— Unchiul ei a fost unu omu priceputu, si dta ar trebui să urmedi esemplul lui. Singuritatea pōte face tocmai acelu efectu asupra ficei, cā si asupra mamei ei, Mrs Galbraith mi-a spus, cā castelul dtale „Tannenhof“ e mai posomorītu decāt o închisōre. Du pe Paulina acolo si o tīne pāna atunci, pāna cānd nu va cede.

— Si ce va dice atunci lumea?

— Si ce va dice atunci, cānd va audī suferințele vietii Ladyei Charteris, si modul tractării lui Gottfried Lyndill?

— La cele din urma cu nu sām culpabilu.

— Inse ai vedutu nemiđilocitu dupa cununīa dtale pe Robert Lisle în biserica, — surise Lordul; — acuma-su sīese ōre, nu voiescu a te retīne mai multu; îndata ce vei preeugetā lucrul mai bine, speru cā vei pași pe partea mea.

— Pentru ce voiesci dta să iei de socia chiar pe Paulina?

— Pentru cā o iubescu si o urescu, si pentru cā ea me despretuiesce. Voiescu să-i înfrāngu superbiā si să o tavalescu în pravu; o voiescu, pentru cā ea nu me voiesce. Acum, Sir Hugo, adieu!

*

— Cine ne va conduce astadi în concertu, dupa ce Sir Hugo a plecatu la Londra? — întrebā Paulina în sēr'a urmatōre.

Concertul erā fōrte interesantu, debutāndu renunitul tenoristu Carol Friellson.

— Lordul Montalien e cavalerul nostru, — dice Mrs Galbraith, — si este timpul, cā să ve faceti toalet'a.

Paulina citiā mai departe.

— Audi tu Paulino? Mathilda chiama pe camierier'a.

— Nu te osteni, Mathildo, eu nu voiu merge.

— Nu vī?

Ea depuse đurnalul.

— Nu, în societatea Lordului Montalien nu me voiu aretā mai multu. Nu-mi stā în putere să-i oprescu întrarea în casa, inse totu ce potu face, de siguru voiu si face. Eu i-am spusu destul de chiar parerea mea; dar dta Mrs Galbraith poti cercetā concertul si fara mine.

Tōte înduplecările remasera fara resultatu; Lordul Montalien veni.

— Cum i va placē damei, — dice elu mișcāndu din umeri, — puđina singuritate nu-i va stricā.

Abiā plecā trasur'a, si Paulina chiamā îndata pe camierier'a sa.

— Imbraca-me iute, Ioano!

Erā unu capriđu, ce ne aduce aminte de capriđōs'a Polly Mason.

Ioana o împodobi si o însođi pāna la casa învecinata.

— Acasa-i, Mrs Atcherly?

— De unde vini dta, Paulino, — întrebā dam'a uimita, — cugetam cā esti în concertu.

— Acolo si voiescu a merge, decā vei avē bunatate a me însođi.

— Dara, copila draga, Mrs Galbraith —

— Mrs Galbraith si Mathilda s'au dusu cu Lordul Montalien; vino dta cu mine, draga Mrs Atcherly, eu iti voiu enarā celelalte pe cale.

— Mrs Galbraith iti va tīne māne o lectiune fōrte frunōsa. — dice dam'a, dupa ce audī istori'a ne-subordinađiunii ei.

Logea colonelului Atcherley erā chiar vis-à-vis de alui Sir Hugo. Lordul Montalien si Mrs Galbraith observara pe Paulina deodata.

— Pentru Ddieu, — eschiamā Mrs Galbraith. — să me încredu eu ōre ochilor mei?

Lordul Montalien rise.

— În adeveru e Paulina, si dta poti ride?

— Te rogu de o mie de ori, seusa-me, inse ide'a i reesi de minune.

— Cum s'a încumetatu ca să faca asiā ceva? Eu nici odata nu o voiu putē iertā.

Cānd Sir Hugo sosi acasa în đin'a urmatōre, i împartași purtarea nemodesta a pupilei sale. Elu se mână cā si soru-sa, si chiamā îndata pe Paulina.

— Ai buetate si-mi spune motivele purtării tale necuviinđose de ieri, — începū elu în unu tonu înputatoru.

— Necuviinđōsa, Sir Hugo? Eu am voitu să cercetedu concertul, pentru cā să audu pe renunitul tenoristu, si nu m'am dusu cu Mrs Galbraith, pentru cā Lordul Montalien a fost cavalerul lor, si eu nici odata mai multu nu voiu mai pași cu elu în publicitate.

— Lordul Montalien te-a peđitu, si eu iti demāndu să nu-l respingi.

Paulina surise

— Elu dara a recreatu fōrti'a curatorului meu; eu inse te rogu, Sir Hugo, să-ti cruti acca ostenēla. Decā ar depinde vietīa mea dela învoirea mea, mai buerosu me voiu suī pe srafotu, decātu să me maritu dupa Emil Montalien.

— Pricipi-me, — dice elu māniosu, — spre a-ti dā timpul de preeugetare, vei rămāne în chili'a ta pāna atunci pāna cānd te vei învoi a te logodi cu elu. Comedi'a de cri nu se va mai repeti, si singuritatea te va învetiā subordinađiune. Acum te du!

Paulina plecā.

Sir Hugo a așteptatu vr'o opunere, inse ea se duse suridēndu în chili'a ei.

— Eu, Ioano, sām aici arestata, — dice ea cātra camierier'a sa, — si spre a împedecā ori ce fuga, me încuiu ēnsa-mi. Tu-mi vei aduce nutrimentu trebuitor, si bate la usia, decā voiesci ceva cu mine.

Sir Hugo i urmā, si audī tōte.

— Ce să facu cu acēsta fēta? — întrebā elu pe sor'a sa, — nu o poti înfricā. Eu asculta!

Paulina cāntā.

— Ea e capabila de tōte, — respunse Mrs Galbraith.

Si ea avea dreptate, precum în curēndu vom si audī.

Capitulul VII.

Causele si efectele.

Erā la 20 decemvre.

Lordul Emil Montalien se aflā în locuintīa sa eleganta din strad'a St. James.

Paulina il numiā avaru; cānd inse erā vorb'a de confortul propriu, de siguru elu nu erā acela; locuintīa lui erā lucurosa, comoda si calda, pe cānd afara urlā vēntul rece din decemvre, si nēu'a acoperise tōte.

Mylord purtā doliu, în întrēg'a sa fiintia inse se vedea unu triumfu de bucuria.

(Va urmā.)

S A L O N U :

G r é v y.

Frânci'a iérase a trecutu prin o mare crisa. Mac Mahon a fost silitu sè-si dea dimisiunea; în locul lui s'a alesu Grévy. Asta însemnéza, cà partid'a monarchica a cadiutu, si cà republic'a a remasu învingătoare.

Càci, de si Mac Mahon erá presiedintele republicei, elu nu apartînea partidei republicane. Aflarea lui în fotelul presiedintialu spunea învederatu, cà republic'a nu erá înca stabilita cu deseversire, si cà mai avea sè supòrte lupte grele cu monarchi'a, al carei radiemul celu mai puternicu se aflá tocmai în persón'a presiedintelui republicei.

Mac Mahon si-a si datu tóte silintiele spre a restabilí monarchi'a, dar însedaru. În alegerile facute sub elu, națiunea s'a manifestatu din ce în ce mai învederatu în contra tendințielor lui, pâna ce în urma, alegerile senatoriale din 5 ianuarie i nimicira ori ce sperantia.

Partid'a republicana ajungându la mare majoritate, pretinse o schimbare radicala, si anume delaturarea tuturor elementelor reacționare, civile si militare. Încátu pentru ramur'a civila, elu s'a învoitu; dar când i s'a cerutu si pensionarea unor generali. dânsul a refusat, si — precum scriseram — la 30 jan. si-a datu dimisiunea.

Congressul s'a întrunitu numai decátu si a alesu în locul lui pe Grévy. De si n'amu promis pentru nrul de joi ilustrațiuni, totusi, voindu sè facemu cetitorilor nostri câtu mai de graba o placere, iéta publicâmu în nrul presinte portretul acestui barbatu, de a cărui persóna se ocupa acuma tóta lumea pe unde se cetescu diuare.

Iuliu Grévy s'a nascutu la 15 aug. 1809 în Montsous-Vandrez, unde parintii lui erau plugari. Cà studente luá parte în revoluțiunea din iulie, la 1837 îmbrăcisiá carier'a de avocat si se asiediá în Paris, unde în scurtu timpu își eluptá unu nume bunu, mai alesu cá aperatoru în processele politice intentate liberalilor si radicalilor. În 1848 Ledru-Rollin îl numí comissaru regescu în Jura, de unde fu alesu membru în constituanta, în care jocá unu rol de frunte.

Erá unu mare adversaru al presiedintiei lui Ludovicu Napoleon. Din caus'a acést'a facú si o celebra propunere, prin care voia sè ieie tóta puterea executiva a presiedintelui si s'o depuna în mânilor corporilor legiuítóre. Dar propunerea lui cadiu.

Dupa lovitur'a de statu se retrase de pe terenul politicu si lucrá cá avocat. Mai apoi la 1868 primí iérase unu mandatu de deputatu, si facú parte de mic'a dar puternic'a oposițiune de atunce.

Dupa caderea lui Napoleon, guvernul provisoriu îl numí comissariu al aperiárii naționale în mai multe departamente, si cà atare funcționá pâna la încheierea pazei. Atunce iérase fu alesu deputatu în adunarea naționala din Bordeaux, care cu 529 voturi contra 10 îl puse presiedinte.

De atunce elu a fost alesu mai de multe ori la acésta demnitate, de unde acuma s'a înaltiatu la presiedinti'a republicei.

Prin alegerea lui francesii potu dice, cà republic'a lor s'a consolidatu. De acuma înainte, esistinti'a si înflorirea ei va atêrná numai dela întielépt'a conducere. Fia cà Grévy sè realizeze sublimatele aspirațiuni, cu cari națiunea sa si tóta lumea îl saluta în fruntea Frânciei!

O excursiune de iérna.

Timisiór'a 10 jan.

Erá desu de deminétia, înca nu se redicase întunericul, si cu pușinic'a néua ce zacea pe pamântu erá tocmai cum este mai reu de umblatu, càci vântuletiul din diu'a precedenta o cam topise, gerul din nópte o înghiatiase, si asiá pentru noi raru umblati în lumina îndoiósa, erá — de si nu periculosu, dar — cam pré alunecosu a merge unu darabelu de drumu pe sioséua afara de orasiu. Pe lâng'a asta se coborise si o cétia fumurósa, încátu nu puteai strabate cu ochii cincii pasi înainte, trebuia sè ne ferimu de vr'o întâlnire, — aveam sè ne si grabimu, càci órele 5¹/₂ erau ficsate pentru întâlnire.

La gara erá deja o lume glumitóre; erau óspeti mai multi decátu ori când pe astfel de timpu. Cea mai mare parte erau escurantii — membrii espedițiunii ce avea sè plece. Sè nu credeti înse, cà dóra spre polul nordicu, aici mai aprópe, pâna la stațiunea a dóu'a din drumul spre Orsiova, unde inundatiunea apoi frigid pregatise unu magnificu locu de turisiatu.

Vedeti acea espedițiune animata erá compusa din dame tinere în numeru de patru-spre-diece — se întielege cu garde-dame. Tóte încostumate frumosu practic, cum póte inventá numai mod'a presinte, adeca: robe rond — vréu sè diceu rochia scurta cu libertatea piciórelor, rocu lungu în croiul celor barbatesci, — din panura grósa si lânósa — cu guleru reversu, deschisu pentru a se vedé celu albu, apoi unu picu si colóre cravatei de metasa, palaría cu margini late, puse îndrasnetiu la-o parte, si decorata cu pene lungi, avutióse în fantasticalu gustu a maestrului Rembrand, séu si mai serióse, mai sprintene, buna-óra cum sânt ale domnilor „Lenau“ înfrumsetiate c'o simpla aripa de libela si velul obligatu; apoi muful si fia-care pe brațul dreptu talpigele ce zuraiau mai falnice decátu unu óre-care obiectu pré favoritu de fiii lui Marte.

Se pricepe cà nici domni nu lipsiau din asta espedițiune închisa, ce se urise de ghiati'a lacului întretínutu aici anume de clubul patinatorilor — turisiatórilor — séu Ddiéu scéie cum sè-i mai numimu, cà sè nu se dica, cà nu avemu o numire potrivita limbei nóstre.

Erá o viua placere a vedé cupeul plinu de cunoscuti verbuvati mai din tóte națiunile, confesiunile si vârtegele sociale. O societate ce vorbiá, ridea în tóte nuanțele coloritului seu internationalu, vedându spre cele patru parti apa . . . apa înghiatiata, necugetându macar o clipa la daun'a ce póte provení din acele ape, ce astadi facu prosaicul nostru tînutu asemenea privilegiatului locu scaldatu de undele murmóse ale lagunelor.

O óra buna ni-a duratu caletor'ia si atunci la siueratur'a locomotivei, asemenea unui cârdu de paseri slobodite, se împraschiara pe-o imensa întindere de ghiatia, ce straluciá acum sub razele sórelui.

Fia amintita cà o suprindere întimpinarea curtenétia a síefului din stațiunea postata într'unu opidasiu si-o comuna curatu româna. Înse ve asigururu, cà suprinderea mai gingasía o avuremu noi români, o suprindere ce reversá simțiri dulci si doióse în ânimele nóstre.

Erá unu moșnégu albu caruntu si aplecatu de ani, cu flueral ce-ti deșteptá prin tonurile sale doinicé mîi de suveniru trecute si dóra . . . uitate; erá betrânul ciobanu din comun'a vecina, în care petrecui si eu aprópe trei ani — si care în dióricele verilor trecute mândându-si turmiti'a de oi pe lâng'a ferésta, me delectase

cu cântecele neasemenavere ale fidelului seu instrumentu.

Revederea, atențiunea-i gingașă și dorința lui a rămâne ȋu'a întręga cu noi, facu sę-mi aduc aminte pentru ce veni numai, dupa ce câștigai betrânului unu locu și o beutura încalditõre.

Eră unu frigu, greu de frigu, înse nime nu o scia, toti grabiau a-si drege câtu mai iute talpigele și apoi . . . ah! sę fiti vedutu numai ce eschiamări, ce învęrtite, ce cochetări și emulări în bizaria figurelor și-a grupărilor, a-ti fi recunoscutu suveranitatea modei, înainte carei se închina cu toti în devoțiune.

Si turisiatul cum este, si ar mai putę fi luat din punctu sanitaru, este pe câtu de bunu distrage-toriu, chiar si recomandabilu aceloră, cari prin ocupațiunea ȋilnica sânt avisati a siede în casa. O mișcare a membrilor, o evoluțiune a muschilor, în fine o gimnastica mai potrivita, iern'a nici cã s'ar putę gasi. Apoi la aste tõte deliciul a escelă, a fi urmaritu cu admirare, câtu nu contribue õre în a înflacără carmenii feciei, a buzelor și apoi luirea ochilor? Nu este deci mirare, când pe lângă multe numiri și observațiuni pe câtu geniale atātu și capriȋioșe în improvizare, se potrivescu multe cu june și cu juni, cã șirurile:

Cã si flori pe o câmpia,
Cã si zini, de bucuria,
Peste ape înghiatiate,
Sbõra-unu veselu cârdu de fete.

Dupa ele 'n falnicia,
Cã voinicii în vechia,
Juni cã fulgorul pornescu ;

Sę se spuna o poveste,
Sę întrebe frigu le este,
Si sę vedia cum zimbescu.

Ier tupitu lângă sloetie
Unu copilu cu bucle cretõe
Stã c'unu arcu gat'a lovı.

Sę vi-o spunu mai departe? Nu! Dvõstre sciti, cã acelu copilu este sburdatu nepregânditu, și adese lovesce adâncu. Voiu spune înse, cã „Amoru“ a fost de asta õra tristu și plecatu p'õ cugetare doioșă, urmărindu o parechia tinera ce înca melancolisă.

Dar sę nu credeti, cã acestu „Amoru“ a descinsu din atare lume ceresca — ci din asta a nõstra reala și prosaica cum este firea ei. „Amoru“ înainte de a primı acestu nume multu ȋicatoru, eră unu tineru voinicosu, ce tinea õre ce la esteriorul și înfașierea sa eleganta. Eră curtenitoru bunu, jocatoru escelentu, și apoi instructoru în a se da pe ghiacia, cum trebuia sę-i cauti parechia. Acum înse din tõte a remasu pușin, cãci cã rezervistu își sacrificase unu ochiu pentru Bosni'a, și întõrse de acolo cu o legatura nęgra — ce de si îl face multu interesantu strainilor, totusi preferă a fi fãra ea, și a nu semená cu nebunaticul copilu — Amoru.

Cum ȋisei, elu urmariã o parechia tinera, acãrei melancolia își are istoria sa propria.

Laura eră una din cele mai dragalasie copile. Educațiunea ei eră moderna, vorbiã trei limbi binișoru, cântã aprõpe cã o primadona, și la pianu eră virtuõsa. Pe lângă aste o ânima ca dragulia — unu spiritu viu, și se pricepea ori unde sę aduca veselie, a semenea unei raze primaverõse. Nu este mirare, avea preferinția ori unde, și lei ȋilei, candidatii de însura-

ȋiune, o încungțurau cã fluturii o rosa de maiu. Sciau ei bine, cã parintele ei cu ea dã si-o zestre considerabila.

Înse ei nu sciau cã parintele practicu în zestrea ei pusese și valõrea mobilelor, pânzaturelor și-a altor apendice, și astfel c'unu adausu micu de bani se redicã zestrea la considerabilitate.

Când o sciura asta și altii, Laura trecuse de nõue-spre-ȋiece ani — și asiã trecura mai nisce ani pân' se resolvã unul din cei multi a face parintelui propunerea : a-i dã pe Laura, și pretiul obiectelor cã zestre, cãci elu cã june fasionabilu eră cam arangiatu — și ce nu erã, se putea face usõru din salariul seu.

Bietul parinte se învoi — cãci dupa Laura înflorise deja o alte flõre. Numerã zestrea si fu dispensatu de o multime de grigi.

Ei! si fu bine unu timpu noilor casatoriti, dar când se uitã tiner'a nevęsta cã nu-i una, nu-i alta pentru a începe câtu de câtu o economie, se gelui soȋiului, și elu zelosu aduse pe rëndu de ce aveau trebuinția. Se gatira a face visite, dar cum a le primı? Încaperea lor erã mobilata binisõru, dar pentru gustul lui renumitu și alesu abuna sęma erã fõrte simplu.

Apoi de cãte ori nu-l încântase pe elu cântul Laurei, apoi maestruõs'a acompaniare pe pianu, dar acum încotro nu erã pianu? Iute unul și înca din cele mai elegante fabricațiuni, ce de buna sęma stęrnia invidia cunoscutilor. Veni apoi tõmn'a, trebuira a grigi pentru întręg'a ierna, și asiã totu cumperându și astringendu când ȋise bietul casatoritu: Dõmne ajute! cãci se arangiasse usiurelu și subțirelu, i veni în gându sę cerce la zestrea nevęstei.

Si ce vediu? Mari minuni! Elu luase totu cãte pușinu, și acum ajunsse la urmãrile ei. Din asta apoi melancolia, cãci își pricepu gresieľ'a, cerendu numai zestre si alta nimica; se convinse, ce bine erã cu nevęsta — cu nișica zestre — și apoi cu casa si męsa.

„Amoru“ põte înca gânda în melancolia la unu visu perdutu lângă ciobanul înveselitu, cãci din când în când ajutã numai unei dame sę se scõle, sęu unei mai grele — mai voluminõse a se mișcã din locu.

Pe când dara erã ȋiua, una din cele mai luminõse și sõrele stralucia argințiosu pe muntii îndepartati, se avisã trenul personalu. Si când ajunsse, nu repede dupa obiceiul seu, ei mai domolu, noi formãmu unu rõndu si cu ciobanul în miȋilocu jocamu — „hor'a“ cu tõta frumseti'a și poesi'a ce zace în ea.

Unu „vivatu“ prelungitu resunã, din ferestrele deschise sburau marama și carti de visite cã fulgii unei ninsori de martisõru.

Relasu gândirei a trece mai iute peste petrecerea acelei ȋile animate, ce pe la õrele 12 ne aduse unu colosalu apetitu, încãtu geamantanele marisõre și umplute cu îngrigire, mai cã nu ne îndestuliau. Sal'a garei resunã cã la unu ospetiu mare de risu și șicanituri, ce mai târdiu desceptara toastele, mai cu sęma pentru garde-dame, acãror câmpu de esclare acum s'a deschisu.

Dupa redicarea mesei, ce începũ cu animare dupla turisiatul, și acum dupa õresi-care programu. Se jocara cuadrile și alte jocuri, și tõte bine dupa fluerul fratelui romãnu ce cântã : „Si-a perdutu ciobanul oile.“

Încalditi, obositi și nu mai sciu cum, când se coborı cęti'a serei, așteptãmu trenul care sę ne duca cãtra casa. De asta-data aveamu și alti soci de caleto-ria, nisce ingineri și 'n urma si unu cavaleru elegantu

care intră fără a dá celu mai micu semnu de salutare.

Lânga mine sîdea Elmira, si pe lânga buzele ei se mişcă unu surisu sarcasticu.

— Îl eunosci? — o întrebai aretându spre noul veritu.

— Încă bine, sorióra! elu este românu cá si noi si stramosii nostri.

— Si de unde scii?

— De unde? Hah! hah! n'a întratu elu făr' a salutá!?

Nu mai disei nimica. Când amu ajunsu aprópe de tînta, luminele straluciau ca stele împraschiate pe stradele orasului — ier tinerul elegantu fu celu d'ântâiu care ne ajută a ne da din cupeu, si apoi a se multumí pentru lectiunea primita.

Asiá se finí escursiunea nóstra de iérna, care abuma séma pentru cá fuse prim'a în felul seu, va remâne pentru multu timpu o suvenire placuta în memoria escurantilor.

EMILIA LUNGU.

Vêrful cu dorul.

— *Prim'a opera româna.* —

Acesta e titlul unei opere în trei acte care se va represintă în curêndu la teatrul celu mare din Bucuresci de artistii italiani.

Acésta opera a fost scrisa la Sinaia si este subsemnata T. de Laroc. Se asicura, cá sub acestu pseudonimu, s'ascunde o péna ilustra, unu nume veneratu, o persóna augusta.

Vêrful cu dorul a fost scrisa în versuri nemtiesci, si e tradusa de dl Eminescu în românesce si de dl Paganini, bibliotecarul universitatii, în italiensesce.

Éca dupa „L'Oricéat“ subiectul acestei opere :

Érá odata la Sinaia o frumósá pastoritia. Unu pastoru se înamórâ de dèns'a si o cerú în casatoria. Dar primí acestu respunsu :

— Urcá-te pe vèrful celu mai înaltu alu muntelui, singuru, si sîedi acolo iérn'a întréga, în vèntu, în plóia si în zapada. Déca, la prima-véra, vei mai iubi pastoritia, o vei luá în casatoria.

Bietul pastoru pleca îndata.

Atunci érá tóamna. Iérn'a sosi curêndu. Pastorul nu simtá frigulu, elu nu se gândiá de câtu la iubita sa si nu priviá înainte-i de câtu prima-véra multu dorita . . .

Asteptarea fu lunga.

În sfîrşitu, într'o diminétia, pastorul vedú cá sórele resaria mai veselu, mai caldu, mai stralucitoru de câtu totu-de-una. Érá mai multu de câtu resaritul sórelui, érá resaritul prima-verei.

Si pastorul vede pe iubita sa apropiându-se: înca câti-va pasi si va fi lânga elu. Fericitul pastoru îsi vede dorul împlinitu si din vèrful muntelui binecuvintéza provedintia. Anim'a sa bate, bate atátu de tare, în câtu se sfarama si pastoritia îl vede cadîndu mortu de bucuria în bratiéle ei.

Music'a acestei delicate inspiratiuni a fost scrisa de dl Liubicz, pianistu al M. S. R. Dómn'a.

La aceste reproduse din „Românu“, mai adaugemu din „Timpul“ : Music'a e limpede si frumósá, tînta în stilu classieu. Tecstul înse se va cântá dupa o traducere italiana a dlui Paganini, de vreme-ce cântaretii italiani ai operei nóstre aru întimpiná óre-cari greutati de rostire, în învetiare chiar, déc' ar fi se cânte românesce.

Dieta în sâmbet'a trecuta a tîntu o sîedintia interessanta, în care s'a desbatutu propunerea cá se se faca pâna la desbaterea budgetului o aretare despre tóte crescerile si scaderile averii statului în cei 10 ani de pe urma; ministrul de financie a propusu cá acésta aretare se se faca dupa desbaterea budgetului: propunerea lui fu primita cu majoritate de 12 voturi.

Alegerea lui Grévy de presiedinte al republicei fu primita cu încredere de cátra puterile mari, cáci prin persóna lui vedu asigurata liniscea. În urmarea schimbării facute prin acésta alegere, unii ambasadóri si-au datu dimissiuinea. Ministeriul asemene si-a datu dimissiuinea, si fiind cá Dufaure n'a primitu însarcinarea d'a compune unu cabinetu nou, Grévy a învitatu pe Waddington, fostul ministru de esterne, se forméze unu cabinetu. Gambetta a fost alesu presiedinte al camerei cu 314 voturi din 405 votanti.

Emanciparea jidanilor în Români'a. În sîedintiele din urma ale corpurilor legiuítóre, presiedintele consiliului de ministri a cetitu mesagele domnesci, prin cari se naintéza camerei si senatului declaratiunea, cá se va modificá articolul 7, relativu la împamêntenirea strainilor de ritu necrestinu. Senatul a alesu o comissiuine de 7 membrii, care se studieze declaratiunea si se aduca unu raportu asupra-i. Camer'a înse n'a facutu asiá, ci a tramisu declaratiunea în studiarca sectiunilor sale.

DI D. Bratianu va plecá dílele aceste din Paris la Londra.

DI Ion Ghica publica o scrisóre în „Times“, în caus'a emancipării jidanilor în Români'a, esprimându si parerea, cá numai acelora se póte acordá egalitatea de drepturi, cari sînt nascuti în tíra séu au servitu în armata, cari au obtínutu vr'unu gradu universitaru óre unde, cari posedu séu tînu în lucrare o fabrica de ori ce felu; în fine, aceia cari fiindu si sub protectiunea straina, declara cá dorescu se devina supusi români.

Contra cîumei si Români'a au luatú dispositiuni. Ea a tramisu doi medicii la Viena, spre a se asociá la mesurile luate contra cîumei de cátra Austri'a si Germani'a; acesti delegati au declaratú, cá guvernul românu e hotarítu de a stabili unu cordonu sanitaru si o carantina de-alungul fruntariei ruso-române. „Voc. Cov.“ scrie, cá guvernul a si ordonatú prefectului din Galati, cá împreuna cu unu ingineru, se viziteze punctele de fruntaria spre Rusi'a, Ónc'a si Gur'a-Prutului, pentru a se constitui barace, cari se serve persónelor si lucrurilor ce vinu din Rusi'a de carantina si cercetare medicala.

Guvernul prusescu nu va tramite nici unu representantu în Români'a, pâna nu se va vedé votul Constitúcional din fauru séu martie.

Adunarea deputatilor României a votatu unu creditu de 500,000 lei pentru înfintierea de carantine de a lungul granitiei ruse si pentru luarea tuturor mesurilor de precautiune în contra cîumei, care bântue în districtul Astrahan din Rusi'a. În legatura cu acésta, aflámu din „Press'a“, cá dr. Grecescu a si plecatu la Ungheni, spre a înfintia acolo o carantina si unu cordon sanitaru d'a lungul fruntariei ruso-române, dr. Voichinschi e însarcinatú cu unu asemene serviciu la Galati; guvernul a decisu a tramite în sinul comissiuinii internatiionale din Rusi'a trei doctori români, si anume pe dnii Marcovicu, Petrescu si Stoicescu.

În sfîrşitu si guvernul rusescu ordona reunirea unei comissiuini de igiena contra cîumei, care bântue

provinci'a Astrahanului. Corpurile persónelor mórte în urm'a epidemiei, vor fi supuse la cremațiune prin focu. S'a hotărîtu a se luá mesuri energice. Medicii straini ce vor merge a-si oferí serviciile, vor fi fórte bine primiti.

Curtea de apelu din Neapole a amânatu procesul contra atentatorului Giovanni Passavanti pentru 30 de zile, ca în acestu intervalu de timpu sè se studieze starga lui psihica.

Isgonirea socialistilor din Berlin se urmèza necontenitu. Sâmbat'a trecuta s'au mai ivitu doue casuri.

Unu ucazu al guvernului generalu din Bulgaria ier'ta locuitorilor din Ruscine, Vidin si Tèrnova contribuțiunile pâna la 1878, si celor din districtele Varna si Sofia pâna la 1879.

Literatura si arti

O nópte furtunosá séu Nr. 9. Sub titlu acest'a s'a jucatu de curèndu în teatrul național din Bucuresci o piesa nóua, în 4 acte, de I. Caragealli. Criticul „Românului“ scrie, cá literatur'a dramatica n'a câstigatu nimica, de óra-ce pies'a e plina de obscenități.

Istori'a Românilor de Xenopol, cea mai buna dia câte se afla astadi, a esitu de sub tiparu în editur'a librariiei Socec et comp. la Bucuresci. Pretiul unui exemplaru numai 60 bani.

Artistul Rossi, precum ni spune „Rom. Lib.“, a produsu o impresiune atátu de via asupra Craiovenilor, în cátu fratii nostrii olteni, în entusiasmul lor, aprinsu de vapai'a artei, ar fi oferitu celebrului tragedianu, unu prezentu frumosu de comemorațiune.

La Táborzsky si Parsch în Budapesta a aparutu: „Medicus csárdás“, de Rácz Pál, pretiul 60 cr. — „Telephon“, polca-mazur, de F. Fahrbach jun., pretiul 50 cr.

Biserica si scóla.

M. S. regele a daruitu bisericei gr. c. române din Cutu 200 fl.

Memori'a Ecaterinei Mocioni s'a serbatu la 13/25 ianuarie si în biserice'a din Capolnasu, moși'a repausatei. Cu acésta ocaziune a celebratu dl protopresbiteru Ioanu Tieranu din Lipova, cu asistintia de 4 preoti.

Invetiatorii din Reșinari au tînutu la 2 fauru st. n. o siediintia publica, cu care ocaziune corul școlaru a cântatu „Destépta-te Române!“, directorul I. Metiu tînu cuvèntul de deschidere, S. Secarea declamà „Od'a ostasilor români“ de V. Alecsandri, dsior'a A. Bratu cântà „Nu me uitá!“ — P. Simtion tînu o disertațiune despre educațiune, Ios. Goga declamà „Resbunarea siórecilor séu mórtea lui Sion“ pocsia de Alecsandrescu, si în fine corul școlaru cântà „Diorile frumóse.“

Femei doctori. Diarele din Svitiera spunu, cá o domnișóra, originara din Offenburg, anume Lina Berger, a primitu diplom'a de doctor dela facultatea de filosofia din Berna, în urm'a unor esamene stralucite. Alte doue dame, una Americana si alta Vienesa, au obtînutu diplom'a de doctor dela facultatea de medicina.

Scólele în Rusi'a. Esista actualminte în Rusi'a 9 universități cu 6 mii de studenti; 195 gimnasie si progimnasie, cu 50 mii elevi; 56 scóle profesionale, cu 11 mii elevi; 223 gimnasie de fete, cu 35 mii eleve; 68 scóle normale, cu 5 mii elevi, si 25,491 scóle pri-

mare, cu 1 milionu elevi. Aceste date resulta dintr'o espunere grafica facuta de ministrul de instructiune al Rusiei la esposițiunea din Paris.

Societati si institute.

O nóua societate româna. Corpul didacticu din Români'a au înfiintiatu o societate, care — dupa votarea statutelor — s'a constituitu duminica la 14/28 jan. S'a alesu: presiedinte C. Bosianu, vice-presiedinte dr. Davila, casiaru C. Trotènu, bibliotecaru Ch. Ioninu. Membrii dñii: D. A. Laurianu, dr. Severin, G. Popoviciu, V. Seicaru, Z. Herescu, Spiru Arest, V. Stefanescu, P. S. Aurelianu si G. D. Teodorescu. Secretaru N. Chirilov.

Societatea de lectura a studentilor români gr. or. din Brașiovu, a serbatu în duminica trecuta a diecea aniversaria a sa, esecutându o programa literaria musicala interesanta.

Societatea geografica din Paris, va primi în curèndu în siediintia estraordinara, în amfiteatrul Sorbonei, pe dd. Savorgnan de Brazza si doctorul Balay cari se întoreu din Africa Ecuatoriala, unde-i tranișese dis'a societate, spre a recunóscu fluviul Ogue. Ei vor da séma Societati'i de rezultatele dobèndite în acésta espedițiune facuta în continentul cu atmosfera înflacarata, în cursul a 3 ani si trecèndu prin cele mai mari pericole si suferintie.

Ce e nou ?

Óspeti nalti în Români'a. Principele domnitoru de Waldeck si Pymont, însocițu de fiic'a sa principe-s'a Paulina, au sositu în septemân'a trecuta la Bucuresci. La gara au fost primiti de Domnitorul; iér Dómni'a i-a întimpinatu în capul scarei de onóre. Principele-óspe e unchiul ei.

Carnevalu. Serat'a ce se va arangiá de tinerimea româna din Budapesta în carnevalu acest'a, a deșteptatu mare interessare în publicul d'aice, fara privire de naționalitate, si multi se gata a luá parte. — **La Gherla** se va dá unu balu la 9 febr. în favorul bisericei gr. c.; presiedinte e dl Andreiu Anton, casaru Iosifu Popu, membrii arangiatorii dñii Grigoriu Stetiú, Vasiliu Suciu, Macaveiu Popu, Ioanu Popu, Iosifu Popu, membri în comitetu dñii: Grig. Baldi, Martin Câmpanu, Teod. Câmpanu, Vas. Copindeanu, George Lazaru.

Caletori'a reginei Victoria. Yachtul „Victoria and Albert“ a primitu ordinu sè fia gata de plecare, cáci în prim'a septemâna a lunei lui aprile, regin'a va plecá, spre a face o caletoria pe continentu. Dèns'a va cercetá mai întaiu mormèntul marei ducese de Hessa, apoi mai târdiu va plecá la Coburg.

Unu casu raru de letargia. Diarele din Francia raportéza unu casu de letargia causatu de frica, care s'a produsu la Lille. În diu'a de Craciunu, o féta de 18 ani întrà în casa, spuindu cá fusese înspaimèntata de latraturile neașteptate ale unui câne, pe care nu-l vediușe venindu la ea. Pentru momentu nu simtiá nimicu si rise si ea de întèmplare. A dóu'a di diminètia fu imposibilu a fi trezita, si totu astfel fu si cele 3 zile urmátóre. A patr'a di se tređi câte-va minute, si spuse tatalui seu cá voiesce înca sè dórma. În adevèru adormi, si sér'a medicii chiamati de famili'a înspaimèntata de acea stare estraordinara, constataru cá încetase de a traí.

Unu omoru din cele mai grozave s'a sevèrsitu la 28 spre 29 ianuarie nóptea în Budapesta. Unu invetiacelu de tinicaria, cu numele Chladon, în ctate de

17 ani, din Agri'a, eșindu în acea și din temnită, află că prietenul seu Czechner, unu învetiacelu de sticlăria, de aceeași etate, a primitu de acasa 35 fl., l'a rugatu să-i deie cvartiru pe noapte. Czechner i împlini cererea, ser'a la 10 ore mersera amândoi acasa și se culcarea într'unu patu, căci altul nu eră. Czechner adormi, și când Chladon se convinse, că ortacul seu dörme, seose unu cutitu ce-l avea ascunsu sub camesia și i taiă gâtul. Nenorocit'a victima nu muri îndata, și svërgolindu-se, cadu din patu. Chladon sari în picioare, aprinse lumina, și vedindu că acela inea n'a muritu, i-a mai datu câteva împunseturi, pâna ce își espiră sufletul. Apoi ucigatorul își spelă mânila și faci'a, scrisse o epistola falsa cătra poliția, asiednă cadavrul ierăsi în patu, *se culcă lângă ela și dormi acolo pana demineu'a la 5 ore.* Atunce audî deschidindu-se pört'a; se mbracă dara iute, tragendu pe picioare cismele mortului, și luându banii aceluia, eși pe pörta cu țigar'a în gura . . . Acestu faptu barbaru deșteptă mare senzațiune în orasiu, și elu însusi își cumperă unu diuaru să vedea cum e deserisu. Dar aice o patî. Unu sodalu de calciunaru îl vedu pe strada, cunoscu cismele lui Czechner, faci aretare la poliția, și ucigasiul deja se afla în mânila justitiei.

Farmacile în Dobrogea lipsiau mai cu totul, deci direcțiunea generala sanitara a luat mesuri pentru înfiintarea acelora în toate localitățile unde se simte necesitatea; mai multi români s'au și dusu în Dobrogea să înfiinteze acolo farmacii. Farmacistul român, dl Dimitrie Melinescu, va înfiintă un'a la Tulcea.

Merunte din tiëra. Pentru mobilizarea din primaver'a viitoare au și începutu să se faca unele pregatiri de proviantare. — **Si-a ogoritu mam'a!** Unu omu însuratu din Czabag, Nitra, cu numele Szabó, si-a sugrumatu mam'a, pentru că acest'a n'a traitu bine cu noru-sa. — **În balul amplotiatilor căilor ferate** din Budapesta unu jocusu cadu de odata la pamântu, și peste trei patrare de ora muri.

Din Români'a. Cursul rublei s'a scadiutu la 3 franci și 70 cent., ceea ce a fost o adeverata bomba în piatr'a româna. — **Plói'a de decorațiuni** totu continua; acusi nu va mai fi în tiëra omu nedecoratu. — **În Dobrogea** alegerile comunale vor începe în fauru; dl V. A. Urechia e așteptatu acolo pentru organizarea școlilor.

Din strainetate. În Africa se va face o mare interiöra, adeca se va sapă unu canalu de comunicare, destinatu a aduce apele în centrul Africeii. — **Plói'a de nisipu** a caduutu acum câte-va zile în unele pãrti din Silesi'a și Lusaci'a de jos. — **Bauc'a Engliterei** a redusu scomptul la 3 la suta. — **La Paris** s'a înfiintatu unu comitetu pentru redicarea unui monumentu poetului francesu Béranger. — **În Frãnci'a** a fost atãta ninsöre, încãtu în centrul tierii comunicațiunea s'a opritu.

Terminul de deslegare al ghiciturei de mai la vale e 16 febr., ier al aceleia din nr. trecutu 9 febr. În ambele casuri se va sorti o carte.

Deslegarea ghiciturei din nr. 1 :

„Anu nou fericitu cetitörelor Familiei!“

Bine au ghicit'o dömnele și domnișörele : Aloii-

sia Tiarina, Eugenia Socolu, Elisa Dragalina, Elena Ciple, Jordeni I. Blebea, Ana Blebea, Septimia Popovicu, Ida Mladinu, Regina Radneanu, Maria Zacharia, Ninutia Mustea, Iosefina Luca, Emilia Andrea, Iuliana Savescu, Sofia Cernicu, Amalia Muresianu, Eufrosina Popu, Cristina Popescu, Maria Popescu, și dnii P. S. Valeanu, Stefan B. Popovicu, Dimitrie Prunesin, Iustinu Tiarina, Isidor Titici, Grigore Mihaescu și Antoniu Evianu.

Premiul Pa căscigatu, prin tragere de sorte, domnișör'a *Ida Mladinu* în Curticiu, careia i s'a și tramisu opul : „Ranele Națiunii“, romanu în 3 tomuri de Iosifu Vulcanu.

Avisamu pe stimatele cetitöre și cetitori, cari ne tramitu de odata mai multe deslegări de ghicituri, să binevoiësca a scrie töte pe hãrtii separate.

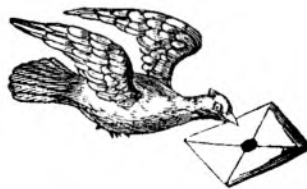
Ghicitura de siacu

de Septimia Popovicu.

ne	doru	în	dulci	pri-	dulci	du-	Si
a	cu	mi-	mi-i	ro	cu	Totu	cu
mi-i	Ah	re	vind	lu-	Ah	re	cu
Du-	ta	blân-	te	Veci-	si	rasu	le
mî-i	doru	te	di	de	Te	te	ce-
ca-	iosu	sîöp-	chem	nöp-	nic	ja-	ge-
de	doru	fle-	Di	ne	plâng	te	nöp-
su-	le	ti-	și	tu-mi	si	În-	de

Se pöte deslegá dupa saritul calului.

Post'a Redactiunii.

Dnoi M. Z. in S. Ve multiamimu și ne pare bine, că nisuntiele nostre sunt apretuite cu atãta caldura.

Bucuresci. Fiindu că epigramele s'au publicatu deja într'unu diuaru de acolo, nu le putem întrebuintă.

Te iubescu! Pré frumosu! Dar se nu-i spunu acest'a în versuri, căci ne tememu, că te va refusă!

Paris. Corespundintiele?

X. Y. Scrii, că o dsiöra n'a voitu să jöce cu dta; mare evenimentu pentru dta, dar micu pentru publicul cetitoru.

Gheria. Ve multiamimu, că ne faceti atenti! Vedemu și noi de multu, cum se totu reproduce din foile nostre, fãra să se numësca isvorul. Credemu însu, că acest'a pãn'acuma s'a facutu numai din uitare, și că în viitoru ni se va respectă proprietatea.

Dlni V. N. in Bucurnsci. Dorint'a dv. se va realisă dëca dv. și altii ne veti adunã abonanti.

Proprietaru, redactoru respundëtoru și editoru : **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Budapest'a. 1879. Bulevard-Museu nr. 10.